

Miroslav KRÍŽEK, *Politické události roku 1938 na stránkách regionálního tisku. Příčiny a důsledky dohody z Mnichova*. Bakalářská práce HÚ FF JU, České Budějovice 2007, 48 s. (včetně čtyř černobílých příloh).

Posudek vedoucího bakalářské práce

Právě v příštím roce, označovaném jako rok osmiček, budeme vzpomínat událostí nešťastného roku 1938 pro tehdejší demokratickou první Československou republiku. Autor bakalářské práce, která vznikla v tomto akademickém roce, Miroslav Krížek, se rozhodl tzv. „poprat se“ s náročností a složitostí na výsot důležitého a významného tématu českých a československých, současně však i evropských a světových dějin, způsobem sobě vlastním. Jako začínající mladý adept historie proto celkem věcně správně rezignoval na možný způsob, tzv. typicky „jihočeský způsob“ zachycení a také prožívání oněch osudových, osudných a ostudných okamžiků. Svým způsobem usiloval zachytit, jak se tehdy Jihočeši ve svém regionálním (někdy též používáno slovo „krajovém“) tisku snažili „vyrovnat“ s politickou situací a jejími jednotlivými peripetiemi. Použil tak metodu konfrontace jím vybraného a zvoleného dobového jihočeského tisku, který představoval potřebný a přitom patřičně reprezentativní výběr tehdejších regionálních periodik.

Autor svou bakalářskou práci rozdělil do pěti nesterjně velkých částí. Nejkratší z nich je, z celkem pochopitelných důvodů, část *Úvod* a *Závěr*. Celkem správně usiloval v kapitole nazvané *Soumrak nad Evropou* (s.9-14), zařadit rok 1938 do patřičných vazeb, vztahů a souvislostí celoevropské politiky. Může to ovšem působit na čtenáře jeho práce i způsobem, jako kdyby odbíhal od svého regionálního tématu, zejména pak v části nazvané *Růst vojenské moci Německa*. Autor tak patřičně uplatnil svou patřičnou znalost dobových událostí a svůj zájem vyprofilovaný na růst zejména vojenské síly nacistického Německa.

Lze po právu konstatovat, že vlastním tzv. „jádem“ celé bakalářské práce je třetí kapitola nazvaná *Politické události očima tisku v roce 1938* (s. 15-35). „*Léta 1936 a 1937 jsou velká léta naší armády. Bude jím i rok příští.*“ prohlásil prezident Československé republiky dr. Edvard Beneš ve svém vánočním projevu na konci roku 1937. *Teprve čas ukáže jakým špatným prorokem v tomto případě Edvard Beneš byl. Zatím vak nic neukazuje na možnost budoucího katastrofického scénáře.*“ (s. 15). Autor zde jako osu celé kapitoly použil pečlivě provedený chronologický popis jednotlivých událostí měsíc po měsíci s cílem ukázat, jakým způsobem dobový tisk reagoval na důležité a významné události tehdejší evropské politiky. To se mu stalo potřebnou základnou pro srovnání přístupu a celkového tzv. „postoje“ toho kterého regionálního periodika (srovnávány byly: Českobudějovické noviny, Jihočeš, Jihočeské listy, Jihočeská jednota, Republikán, Stráž lidu, Venkov). Za velice zdařilou část je možno považovat analýzu příčin anšlusu Rakouska v březnu 1938 pohledem jihočeských regionálních novin. Autor zachytl v potřebných regionálních vztazích a vazbách i průběh manifestací po obranu Československé republiky, které proběhly v měsíci září 1938. Ovšem vyvrcholením celého procesu probíhajících událostí roku 1938 e stala nešťastná mnichovská dohoda, vše bráno v dobovém kontextu (s. 30-33).

Čtvrtá kapitola, svým způsobem závěrečná, příznačně nazvaná *Příčiny a důsledky mnichovské krize* (s. 36-42) je přiblížením pomnichovského politického vývoje. Zde je cíleně hlavní pozornost zaměřena na politiku Velké Británie a n bezpečnostní politiku Francie, zatímco závěrečná pasáž zkoumá *Poměr vojenských sil mezi zainteresovanými státy* (s. 40-42), který sehrál rozhodující úlohu v období války v září 1939 až červnu 1940.

Závěr (s. 43) představuje stručný a přehledný výčet docílených výsledků proběhlé komparace.

Jelikož regionální jihočeské vojenské aspekty zpracovala již diplomová práce Jana Michla, byl proto autor přinucen se soustředit zejména na nevojenské události v rámci

jihocheského regionu. Proto se soustředil zejména na problematiku politických událostí a jejich možný „dopad“ na region. Proto se jeho bakalářská práce může pozornému čtenáři jevit též tak, že nebylo vždy plně využito všech dostupných a dosažitelných možností, které toto velice zajímavé téma, svým způsobem dosud stále ještě traumatizující jistou část současné české společnosti - jedná se především o stále se zmenšující se skupinu dobových svědků oněch tragických událostí, ale nejedná se jenom o ně. Autor použil veškerou dostupnou česky psanou literaturu, jejíž znalost prokázal během konzultací své práce. Nebylo ve stávajících silách Miroslava Křížka, také s ohledem na jeho reálné časové možnosti, úspěšně zvládnout všechny nabízející se možnosti a varianty řešení dané bakalářské práce při zachování menšího stránkového rozsahu a sevřenosti práce.

Právě s ohledem na všechny výše uvedené aspekty předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě známkou **v ý b o r n ě**.

České Budějovice 23. 8. 2007

PhDr. et PaedDr. Jiří Dvořák, Ph.D.

Jan TROJAN, *Odras bojů v severní Africe v německém tisku na příkladu Znojemska*. Bakalářská práce HŮ FF JU, České Budějovice 2008, 80 s. (včetně čtrnácti stran barevných a černobílých příloh v podobě map, nákresů a fotografií z dobového tisku).

Posudek vedoucího bakalářské práce

Právě v tomto roce, označovaném jako rok osmiček, vzpomínáme pro české a československé dějiny historických událostí končících na osudovou osmičku. Jednou z nich, z takových významných dějinných událostí, na které se nikdy nezapomíná, z nešťastného roku 1938 pro tehdejší demokratickou první Československou republiku, byla zářijová mnichovská dohoda. Autor bakalářské práce, která vznikla v tomto akademickém roce, Jan Trojan, se jako znojemský rodák rozhodl pro náročnou, leč velice zajímavou a potřebnou práci. Jak sám název jeho bakalářské práce napovídá, jednalo se o *Odras bojů v severní Africe v německém tisku na příkladu Znojemska*. Autor se tak rozhodl tzv. „poprat se“ s náročností a složitostí na výsot důležitého a významného tématu nejen českých a československých, současně však i evropských a světových dějin, způsobem sobě vlastním. Jako začínající mladý adept historie proto celkem věcně správně se zaměřil na dvě německé nacistické tiskoviny, které vycházely v rámci Gau Niederdonau pro Znojmo, a to *Znaimer Wochenblatt* a *Znaimer Tagblatt*. V práci nazvané *Odras bojů v severní Africe v německém tisku na příkladu Znojemska* svým způsobem plně využil svou znalost německého jazyka a usiloval zachytit, jak se tehdy němečtí nacisté ve svém regionálním tisku snažili „vyrovnat“ s vojensko-politickou situací a jejími jednotlivými peripetemi. Použil metodu konfrontace jím vybraného a zvoleného dobového tisku, který tak představoval potřebný a přitom patřičně reprezentativní výběr tehdejších regionálních periodik a důsledně srovnaný s následným odborným výkladem, jak popisované válečné události druhé světové války v Africe opravdu probíhaly.

Autor svou bakalářskou práci rozdělil do čtyř nestejně velkých částí. Nejkratší z nich je, z celkem pochopitelných důvodů, část *Úvod* a *Závěr*. Celkem správně usiloval v kapitolách nazvaných *Rok 1941, 1942, 1943* nejdříve vždy popsat události, jak chronologicky následovaly, poté vždy přistoupil k samotné reflexi nacistického tisku. „*K této reflexi jsem vždy použil zpravodajství OKW a italského válečného zpravodajství. Následně se věnuji komentářům, pokud nějaké k události v tisku jsou. Jestliže noviny nějakou událost nezachycují, je na to poukázáno v textu. Stejně tak jsou rozebrány situace, kterým noviny naopak přikládají velký význam.*“ (s. 8). Autor si tak klade následující závažné otázky: *Jakou úlohu hrálo severoafrické bojiště v celkovém kontextu bojů? Kolik věnovaly noviny prostoru severní Afriky? Na kolik ideologie německé říše ovlivňovala válečné zpravodajství? Jaká byla míra objektivity? Umístění článků v novinách, zda když zachycovaly výhru byly větší a viditelnější a naopak?* (s. 8). Autor usiloval zařadit roky německé účasti na válce v severní Africe do patřičných vazeb, vztahů a souvislostí celoevropské a celosvětové války a politiky. *Odras bojů v severní Africe v německém tisku na příkladu Znojemska*. Autor tak patřičně uplatnil svou znalost dobových událostí a svůj zájem vyprofilovaný na růst zejména vojenské síly nacistického Německa.

Lze po právu konstatovat, že vlastním tzv. „jádem“ celé bakalářské práce jsou ony tři kapitoly věnované válečným rokem 1941-1943, kdy boje v severní Africe končí v květnu 1943 porážkou německo-italských vojsk Osy v dnešním Tunisku, jejichž kapitulace je přirovnávána u vítězů k porážce Osy u Stalingradu v únoru 1943.

Autor správně uvádí, že „*Předehrou pro vstup Německa do války v severní Africe bylo italské tažení proti Britům o Egypta s cílem obsadit Egypt a Suezský kanál. V září 1940 vyrazily italské jednotky pod vedením maršála Grazianiho do útoku. Italové měli pro tuto ofenzívu k dispozici 220 000 vojáků soustředěných v Libyi. Italská ofenzíva se zastavila nedaleko egyptské hranice u Sidi Barrani. V prosinci Britové zahájili protiútok (protiofenzívu) pod velením generálporučíka O'Connora. Během 10 dní byli na výchozích pozicích Italů na začátku jejich ofenzívy. Následoval pád Bardie a obléhání Tobruku Brity. Poté se Hitler rozhodl zachránit italského spojence před prohrou.*“ (s. 9).

Následuje krátká kapitola nazvaná *Specifika bojů v severní Africe* (s. 60-61), která ukazuje v závěrečné pasáži základní zvláštnosti a specifika pouštní války a odraz bojů v severní Africe.

Závěr (s. 62-63) představuje stručný a přehledný výčet docílených výsledků proběhlé komparace a ukazuje též poměr vojenských sil mezi zainteresovanými státy.

Autor byl nucen se soustředit zejména na vojenské události v rámci severoafrického regionu, a to přes německý nacistický regionální tisk působící na zdejší německé obyvatelstvo. Proto se soustředil zejména na problematiku vojenských událostí. Jeho bakalářská práce se může pozornému čtenáři jevit též tak, že bylo vždy plně využito všech dostupných a dosažitelných možností, které toto velice zajímavé téma, svým způsobem dosud ještě traumatizující stále se zmenšující se skupinu dobových svědků oněch válečných a tragických událostí. Autor použil veškerou dostupnou česky psanou literaturu, jejíž znalost prokázal během konzultací své práce.

Bohužel, nebylo asi v silách Jana Trojana úspěšně zvládnout všechny „věci způsobené tiskařským šotkem“, které tak trochu „znevažují“ úspěšné vyřešení zadání dané bakalářské práce.

Právě s ohledem na všechny výše uvedené aspekty předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě známkou **v ý b o r n ě**.

České Budějovice 30. 4. 2008

PhDr. et PaedDr. Jiří Dvořák, Ph.D.

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: Jihočeská univerzita v Č.Budějovicích,
Pedagogická fakulta

Katedra: biologie

Datum odevzdání posudku: 30. 4. 2008

Diplomant: Kateřina Milichovská

Aprobace: Př – Ch

Vedoucí diplomové práce:

PaedDr. Václav Pavlíček

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Historie těžby grafitu v Pošumaví

(téma)

Předložená diplomová práce *Historie těžby grafitu v Pošumaví* Kateřiny Milichovské má 77 stran, z toho 69 stran psaného textu, přílohy tvoří: 2 rozhovory s bývalými horníky z grafitových dolů (J. Hlávka a K. Vrba) 10 s., 41 fotografií (22 s.), 9 map (6 s.), 4 tabulky (3 s.), 2 velké vlepěné mapy (Übersichtskarte der Graphitlagerstätten in Südböhmen, Důl Bližná – rozfárání ložiska).

Celá diplomová práce *Historie těžby grafitu v Pošumaví* je rozdělena podle následující osnovy: 1. *Úvod*, 2. *Metodika*, 3. *Charakteristika přírodních poměrů* (s. 10-15), 4. *Nerostná surovina grafit* (s. 16-20), 5. *Těžba grafitu* (s. 21-24). Následují části. 6. *Metody úpravy grafitu*, 7. *Jihočeská grafitová ložiska*, 8. *Ložiska grafitu v okolí Černé v Pošumaví* (s. 25-36) jsou dále ještě podrobně rozčleněna na tyto oddíly: 9. *Ložisko knížecího Schwarzenberského tuhového těžářstva* (s. 37-43), 10. *Ložiska u Mokré* (s. 44-46), 11. *Ložisko u Bližné* (s.47-48). Následující části jsou věnovány: 12. *Příčiny ukončení těžby a současná situace na ložiskách* (s. 49-51), dále se diplomantka správně věnovala následující problematice: 13. *Dědičné štoly* (s. 52-54), 14. *Význam rašeliny pro těžbu grafitu* (s. 55-58), 15. *Postavení horníků zaměstnaných v grafitových dolech* (s. 59-61). V 16. kapitole *Význam jihočeského grafitu* (s. 62-64) věnovala též patřičnou pozornost vlastnímu využití grafitu, ale zaměřila se i na *Těžářské společnosti* a s nimi spojené *podnikatelské rodiny v jižních Čechách* (podnikající v těžbě, ve zpracování, vývozu a prodeji jihočeského grafitu), a ukončila tuto část své práce oddílem *Tužkárenství po roce 1918*. Do své diplomové práce též zcela organicky začlenila kapitolu 17. *Výskyt grafitu v dalších lokalitách Českokrumlovska*, kde se přehledně zaměřila na ložisko na *Plešivci*, v *Domoradicích*, *Vyšné-Lazy*, *Městský vrch* (s. 65-68). Kapitola 18. *Závěr* pak představuje velice stručnou, leč výstižnou rekapitulaci a přehled dosažených výsledků náročného diplomového bádání autorky. Celou práci vhodně doplňuje 19. *Slovníček méně známých pojmů* (s. 70-72), 20. *Seznam použité literatury* (s. 73-76) a zejména pak ona mimořádně důležitá a obsáhlá 21. *Přílohová část* - přílohy tvoří: 2 rozhovory s bývalými horníky z grafitových dolů (Josef Hlávka a Karel Vrba) 10 s., 41 fotografií - černobílých a barevných (22 s.), 9 map zkoumané oblasti (6 s.), 4 tabulky (3 s.), 2 velké složené a vlepěné mapy (Übersichtskarte der Graphitlagerstätten in Südböhmen z doby tzv. Protektorátu Čechy a Morava, Důl Bližná – rozfárání ložiska, zdroj Lesy ČR, s. p., Vyšší Brod) dávající zkoumané jevy do potřebných širších možných souvislostí, která nám již poměrně velice názorně a přehledně přibližuje vývoj ve zkoumané oblasti, čímž i zcela neinformovanému čtenáři své diplomové práce dává reálnou možnost v případě jeho

opravdového zájmu si textovou část srovnat s fotografickými, mapovými a tabulkovými přílohami.

Autorka svou diplomovou práci v části *Charakteristika přírodních poměrů* dále ještě upřesnila: 1. Vymezením zájmové oblasti, jejím geomorfologickým vývojem, následuje geologický vývoj oblasti a její geomorfologická stavba doplněná o půdní, klimatické a hydrologické poměry. V následující kapitole 2. *Nerostná suroviny grafit* diplomantka věnovala patřičnou pozornost jak základnímu rozdělení grafitu, jeho vlastnostem, dále se soustředila na chemické vlastnosti grafitu, stejně jako přiblížila adekvátním způsobem genezi grafitu a na závěr této kapitoly se zaměřila na nerosty grafitických hornin.

V části 5. *Těžba grafitu* vhodně a přehledně přiblížila dva druhy dobývání grafitu, a to jak povrchové, tak i náročnější hlubinné.

Před diplomantkou stál též nelehký úkol, totiž shromáždit dostupnou literaturu, jak regionální, tak i celostátní, prostudovat další možné materiály a zdroje, zejména mám na mysli práci s panem Ing. Franiškem Záhorou, kronikářem obce Černá v Pošumaví. Zde bych též patřičně vyzvedl její práci s dobovými pamětníky - dva rozhovory s bývalými horníky z grafitových dolů, s pány Josefem Hlávkou a Karlem Vrbou, pamětníky těžby tuhy od 50. let minulého století. (Správně v textu použila skrytou „chybu“ P., když napsala P. J. Hlávkou a P. K. Vrbou, takže se při případném přejímání hned pozná, jak zodpovědně kdo s autorčiným textem opravdu „pracoval“). Stranou své pozornosti neponechala ani úpravy grafitu (Netolice). Správně upozornila na důvody ukončení těžby jihočeské tuhy v Bližné a v Českém Krumlově v podobě úspěšné konkurence čínského grafitu levně těženého a vyváženého z Čínské lidové republiky (ČLR) do světa v množství, kdy toto množství za jeden jediný rok (asi 700.000 tun) překonává množství 150 let dobývání grafitu v jižních Čechách.

Celá diplomová práce je proto z mého pohledu vzato pěkně čtivá, je přehledná a zcela srozumitelná bez věcných či pravopisných chyb. Z předložené diplomové práce je tak vidět i velice kladný diplomantčin vztah k rodnému okresu i některým místům jejímu srdci blízkých.

Předložená diplomová práce splňuje a vyhovuje všem požadavkům na ni kladeným a proto ji s radostí a potěšením doporučuji k obhajobě. Současně srdečně gratuluji vedoucímu diplomové práce panu PaedDr. Václavu Pavlíčkovi k úspěšně vedené diplomové práci.

Na autorku diplomové práce slečnu Kateřinu Milichovskou nemám žádných dotazů, snad jen pouze ten, zda by se v případě potřeby a realizace byla ochotna účastnit se na projektu Jihočeské tuhové stezky, což ovšem bude běh na velice dlouhou a mimořádně náročnou trať.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

Podepsán PhDr. et PaedDr. Jiří Dvořák, Ph.D.
oponent diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 30. 4. 2008

Eliška ŠERÁ, „*To snad byla taková popřevratová horečka... Příspěvek k hospodářsko-sociálním dějinám a česko-rakouským vztahům na příkladu Národního hřebčína Kladruby nad Labem*“, diplomová práce HÚ FF JU, České Budějovice 2008, 92 s. (včetně 17 stran barevných a černobílých příloh, fotografií a grafů).

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Předložená diplomová práce Elišky Šeré s názvem *To snad byla taková popřevratová horečka... Příspěvek k hospodářsko-sociálním dějinám a česko-rakouským vztahům na příkladu Národního hřebčína Kladruby nad Labem* má 92 stran, z toho 68 stran psaného textu a obsáhlé přílohy, které tvoří 17 stran barevných a černobílých příloh, fotografií a grafů, které přehledným způsobem ilustrují vlastní text celé diplomové práce.

V části *Úvod* (s. 7-11) nás autorka seznamuje s problematikou vzniku své práce. Na s. 7 uvádí: „*Národní hřebčín Kladruby nad Labem je v dnešní době jedním z nejstarších hřebčínů na světě. Chová se zde pouze jedno plemeno koně, a to starokladrubský bělouš. Starokladrubský vraník, který se zde byl chován také, je dnes v hřebčírně ve Slatiňanech. Sám starokladrubskýkůň je skutečně jediným původním českým koňem, charakteristickým svou klabonosou hlavou.*“ (s. 7). Současně se zde dozvídáme, proč je předložená práce poměrně úzce ohraničena léty 1918-1929 a proč byl jako dolní mezník vybrán rok 1918 a jako horní mezník rok 1929. Autorka se zabývá dobou spojenou s rozpadem habsburské monarchie a se vznikem samostatných nástupnických států. Jedním z nich byla i ČSR, někdy též označovaná jako RČS. Na základě informací prezentovaných na oficiálních internetových stránkách hřebčírny a na základě některých informací uváděných v odborné literatuře zabývajících se chovem starokladrubského koně a uvádějících informace o likvidaci stáda československým státem se rozhodla zjistit, zda opravdu „*podle této literatury šlo o krok záměrný, podporovaný nenávistí vůči všemu, co připomínalo Habsburky a jejich zaniklou monarchii.*“ (s. 7).

Celou dipomovou práci proto rozčlenila, včetně částí *Úvod* a *Závěr*, do VIII. nestejně rozsáhlých kapitol. Cílem práce bylo zjistit, na základě dochovaných archivních materiálů, nakolik se dnes běžně uváděné informace shodují s tehdejší situací a současně také poznat, nakolik jednání tehdejších významných činitelů ve zdejším chovu starokladrubských koní ovlivňovala nenávist vůči všemu rakouskému!

Potěšitelné je, že tuto velice zajímavou, leč poměrně úzce specifickou problematiku, zařadila do potřebného širšího dobového kontextu. V kapitole (s. 12-17) nazvané *Hospodářství ČSR 1918-1927* stručně, leč přehledně prokázala patřičnou znalost a orientaci v odborné literatuře, která se zabývá tímto hospodářským obdobím ve vývoji prvorepublikového Československa, což plně dokazují citace a odkazy na patřičnou literaturu v poznámkách pod čarou. Ukazuje i na řešení pozemkové reformy prováděné pod vedením Agrární strany. V kapitole (s. 18-22) *Hospodaření na Pardubicku 1918-1929* se zabývá analýzou hospodářství tohoto „kraje“, který rozlohou - velikostně spíše odpovídal politickému okresu, i když se tehdy často používalo označení kraj. Právě v něm, díky jeho nadprůměrné hustotě obyvatelstva, schopného poskytnout

Zdeněk HOLENKA, *Bojová cesta Bohumila Snížka. Z Protektorátu a zpět do ČSR. (5. květen 1941 – 20. květen 1945)*. Diplomová práce HÚ FF JU, České Budějovice 2008, 179 s. (včetně patnácti stran barevných a černobílých příloh v podobě textů, map, nákrešů obléhání Dunkerque a válečných fotografií s B. Snížkem).

Posudek vedoucího diplomové práce

Lze právem říci, že právě v tomto roce, označovaném jako rok osmiček, vzpomínáme pro české a československé dějiny historických událostí končících na osudovou osmičku. Jednou z nich, z takových významných a nezapomenutelných dějinných událostí, na které se nikdy nezapomíná, protože osudově zasáhly do života mnoha generací, a co dosud stále traumatizují i mnohé z nás, byla pro tehdejší demokratickou první Československou republiku zářijová mnichovská dohoda z nešťastného roku 1938. Autor diplomové práce, která vznikla v tomto akademickém roce, Zdeněk Holenka, se v ní podrobně věnuje, jak ostatně i sám název napovídá, *Bojové cestě Bohumila Snížka. Z Protektorátu a zpět do ČSR. (5. květen 1941*

– 20. květen 1945), která byla autorem DP velice podrobně a s pečlivostí jemu vlastní zmapována a zanalyzována. Je potěšitelné, že se tak rozhodl tzv. „poprat se“ s náročností a složitostí na výsot důležitého a významného tématu nejen českých a československých, současně i evropských a světových dějin, způsobem sobě vlastním. Jako začínající mladý adept historie se proto celkem věcně správně zaměřil na analýzu cesty československého občana, jednoho z mnoha mladých Čechů a Slováků, dobově však tehdy chápáno jako Čechoslováků, který se nikdy nesmířil s okupací a rozbitím demokratického Československa nacistickým Německem Adolfa Hitlera.

V osmi nestejně dlouhých kapitolách, dále vnitřně ještě pečlivě strukturovaných, nám přibližuje životní osudy Bohumila Snížka (1914-1959) během druhé světové války, konkrétně pak od 5. května 1941 až do 20. května 1945. V Úvodu (s. 10-15) se od jeho syna Pavla dozvídáme, že: „*Němce nemohl ani cítit, a proto se rozhodl jít něco změnit. Nebylo to ani dobrodružství, ani recese; byla to povinnost!*“ (s. 10). Na téže stránce Zdeněk Holenka sám napsal své osobní vyznání, svůj přístup při procesu realizace své diplomové práce a svých přístupů, svým způsobem motto: „*Teprve při sepisování diplomové práce jsem si uvědomil tu obrovskou vzdálenost mezi tím, co se říká, co se tím myslí, a tím, co se koná. Cílem mé práce by proto měla být čtenářova odpověď na trvale přítomnou otázku, kterou jsem si bez přestání kladl i já: „Našel bych v sobě tu stejnou odvahu postavit se bezprávi čelem, anebo bych jen zbaběle přihlížel v ústraní?“*

V první kapitole (s. 16-29) nazvané *Na cestě z Protektorátu (květen – srpen 1941)* ji dále rozdělil následovně: 1.1 *K osobě a životu Bohumila Snížka (1914-1959)*; 1.2 *Možnosti odchodu z Protektorátu – 1.2.1 „Zádní cesta“ – přes Polsko do Francie; 1.2.2 „Východní cesta – přes Polsko do Ruska; 1.2.3. „Jižní cesta“ – přes Slovensko a Maďarsko do Jugoslávie; 1.3 Neždařený přechod přes Slovensko (5. květen-22. srpen 1941); 1. 4 Přes Říši do Švýcarska (23.-26. srpen 1941)*, se diplomant musel vyrovnat s obtížemi vzniklou již při sepisování vzpomínek samotným B. Snížkem, které byly dány již větším časovým odstupem od proběhlých událostí, což vedlo diplomanta k obezřetnému postupu a k důslednému použití metod historické kritiky. Došlo tak k odhalení některých anachronismů, které jsou důsledně vysvětleny v pečlivě provedeném poznámkovém aparátu.

V druhé kapitole (s. 30-52) *Půl roku ve Švýcarsku (srpen 1941-duben 1942)*, dále členěná následovně: 2.1 *Zatčení a pobyt ve vězení St. Gallen (26. srpen- 17. říjen 1941)*; 2.2. *U JUDr. Jaromíra Kopeckého (18. říjen 1941-15. dubna 1942)*; 2.2.1 *Kdo byl JUDr. Jaromír Kopecký;* 2.2.2 *Kopeckého informační činnost;* 2.2.3 *Pomoc uprchlíkům;* 2.3 *Švýcarsko očima Bohumila Snížka; 2.3.1 Švýcarsko jako „neutrální pozorovatel?“;*